

ἠθέλησε νὰ τὸν δοκιμάσῃ καὶ εἰς τὴν βλαχικὴν, ἔμεινε κατὰ-
πληκτος. Τὴν ἐγνώριζε καὶ αὐτὴν τελείως.

Ὁ Στίναρ Ρότσε διηγεῖται ὅτι τὸν ἐθαύμασε εἰς τὴν σκωτικὴν
καὶ Ἰρλανδικὴν, καὶ ὅτι ὁ Σμυρναῖος ὑπηρέτης του, ὅταν ὁ Με-
τσοφάντης τοῦ ὠμίλει τουρκικὰ καὶ νεοελληνικὰ, δὲν τὸν ἐξεχώ-
ριζε διόλου ἀπὸ τοῦρκον ἢ γραικόν.

Ὁ δανὸς συγγραφεὺς Μόλβεχ ἐξεπλάγη ὅταν τὸν ἤκουσε νὰ
ὀμιλῇ τὴν δανικὴν τελείως.

Ἐπίσης καὶ ὁ Φλέκ γράφει περὶ τοῦ Μετσοφάντη, ὅτι τὸν
ἐγνώρισε ὡς καρδινάλιον εἰς τὸ Βατικανὸν καὶ τὸν ἤκουσε νὰ
συνεννοῖται περίφημα μὲ τοὺς διαφόρους προσερχομένους ξένους
ἑβραϊστί, λατινιστί, γερμανιστί, ἑλληνιστί, ἀγγλιστί, καὶ δανιστί.

Ὁ Μετσοφάντης ἦτο ἐν Βονωνίᾳ καθηγητὴς τῆς ἑλληνικῆς
καὶ τῶν ἄλλων ἀνατολικῶν γλωσσῶν. Ὅταν δὲ ἀνηγορεύθη ὑπὸ
τοῦ θαυμαστοῦ του Πάπα Γρηγορίου ΙΣ' διευθυντὴς τοῦ Βαι-
κανοῦ (1833) καὶ εἶτα καρδινάλιος (1838) ἐξέπληττε τοὺς πάντας
συνδιαλεγόμενος μὲ ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν παντοίας ἐθνικότητος καὶ
γλώσσης μαθητῶν τῆς Σχολῆς πρὸς διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου.

Καὶ προβεβηκῶς δὲ ἔτι τὴν ἡλικίαν ἐξηκολοῦθει ὁ Μετσο-
φάντης νὰ ἐκμανθάνῃ ὅλον ἐν νέας γλώσσας. Τὴν κινεζικὴν, ἣν
ἰδιαζόντως ἡγάπα, εἶχε μάθει γέρον ἤδη ὢν.

Ὅλοι δὲ ὅσοι τὸν ἐγνώρισαν, ἀνομολογοῦν ὅτι δὲν ἦτο μόνον
γλωσσομαθὴς ἀλλὰ καὶ σοφώτατος ἀνὴρ.

Ἀπέθανεν ἐν Ῥώμῃ τῷ 1848. Τὸ ὄνομά του, ὡς κατόχου δο-
περίπου γλωσσῶν, θὰ ἐπιζήσῃ ὡς θρύλος εἰς τὴν ἱστορίαν.



Ἡ ἀποκρῆν εἰς τοὺς δρόμους τῆς Κωνσταντινουπόλεως.